

2015-32-0157-00014

Skrivelse af 29. juni 2015 fra Syd- og Sønderjyllands Politi

Udlejer af et landmandssted fandt 2. marts en død hest i stalden, som han udlejede og anmeldte forholdet. Ved embedsdyrlægens besøg d. 3 marts fandtes den døde hest at være afmagret grænsende til kakektisk. Der var ingen mærkbare fedtdepoter og der sås tydelig muskelatrofi. Ejer oplyste, at hesten havde været halt d. 25. februar og tilset af en dyrlæge, som anbefalede at den blev scannet. Dette havde ejeren ikke ønsket og dyrlægen havde på dennes foranledning aflivet hesten. Han erkendte, den var lidt tynd og så dårlig ud, men den havde fået noget at æde. Ved henvendelse til dyrlægen, som efter sigende skulle have tilset og aflivet hesten, kunne dette ikke bekræftes. I stalden var der yderligere 2 hunde, som kunne tage ophold i en boks med tæppe/hundekurv. Der var vand tilgængeligt for hundene.

Rådet udtalte:

Af fremsendelsesskrivelsen fremgår:

”Der henvises til rapportens bilag 4 hvoraf det fremgår, at en dyrlæge fra Fødevarestyrelsen, sammen med politiet, foretog en kontrol på ejendommen adresse A, den 3. marts 2015 kl. 11.30.

Dyrlægen udtaler følgende:

I en stald på ejendommen er der 3 bokse af træ, og i den ene ligger der en død hest.

Der ses endvidere at være 2 levende hunde i stalden, og den ene hund ligger i en af boksene.

I de 2 andre bokse er der spåner/jord som strøelse. Adskillelsen er opbygget i træ. For at komme ind i de 2 bokse, skal man enten igennem boksen med hunden eller via foderbordet i kvægafdelingen. Dette foderbord er blandt andet fyldt af glasskår fra knuste ruder.

Den anden hund ligner en dansk svensk gårdhund, der springer ind og ud af boksene, og den er også inde og hoppe rundt oven på den døde hest.

Der ses frisk vand i en skål i boksen med hundene, og der er tæpper/hundekurv på gulvet.

Den døde hest var placeret i en boks ved siden af hunden liggende med hovedet inde i den 3. boks via en låge (foto 1). I boksen var der et tørt leje bestående af spåner/jord, og der var ingen adgang til vand. Drikkeopperne i de 2 hestebokse var tørre, og der kom ikke vand ud ved aktivering. Der var ikke noget foder i stalden. Der var en gammel fodervogn med surt vand (Det regnede ind gennem taget) og en utæt plastik fodersæk (foto 8), hvori der havde været poppet byg (foto 10), men hvor der på besøgstidspunktet var noget surt og ildelugtende vådt ensilage lignende substans (foto 11). Derudover lå der en tom plastikbrødpose (foto 9) og nogle tomme sække (foto 7), som højst

sandsynligt havde indeholdt de gulerødder, der lå ved krybben i lærummet i forbindelse med et udeareal.

Det fremgår endvidere af dyrlægens udtalelse, at ejeren telefonisk har oplyst, at hesten var blevet aflivet af en praktiserende dyrlæge onsdag den 25. februar 2015. Dette var sket, idet hesten var blevet halt, og ejer havde derfor tilkaldt dyrlægen. Ejeren havde af dyrlægen fået oplyst, at det som minimum ville koste 6.000 kr. at få taget et røntgenbillede af hestens ben. Derfor havde ejeren valgt at lade hesten aflive. Ejeren havde endvidere oplyst, at hesten skulle være tilmeldt afhentning ved Daka torsdag den 26. februar 2015.

Af dyrlægens kliniske beskrivelse fremgår det:

At hesten har været død i flere dage. Udetemperaturen er omkring de 5 grader, og stalden er åben uden opvarmning, så hesten er blevet nedkølet, og er derfor ikke gået i forrådnelse.

Hesten er tydeligt afmagret, grænsende til kakektisk (ekstrem afmagret, der findes intet fedt og muskulatur er svundet ind).

Der er tydeligt fremtrædende ribben, hoftehjørner og skrap ryg (foto 2).

Der er ingen mærkbare fedtdepoter, og der ses tydelig muskelatrofi (svind af muskelvæv) af blandt andet lårmuskulaturen (foto 4).

Bagtil er der et frisk hul i hesten omkring de ydre kønsorganer (foto 1 og 6). Det viser sig, at den lille hund, der ligner en dansk svensk gårdhund, står og gnaver i hesten selv mens vi (dyrlægen og politiet) er til stede i stalden.

Varigheden af lidelsen vurderes at være opstået over længere tid. Hesten er fundet afmagret, grænsende til kakektisk, og død i en boks i en stald, hvor der ikke var noget foder tilgængeligt, hvorfor det antages, at hesten er død af sult. Hvorvidt der har ligget noget sygdomsmæssigt til grund for hestens død, kan ikke afgøres på det foreliggende grundlag, men idet historien om dyrlægen, som skulle have aflivet hesten, ikke har været muligt at bekræfte, så har ejer i hvert fald uanset undladt sig, at tilkalde dyrlæge ved opstået sygdom, som anses for værende behandlingskrævende. Og skulle hestens være død af akut sygdom, så forklarer det ikke den fodertilstand, som hesten befandt sig i.

Dyrlægens vurdering:

Forholdet vurderes at være groft uforsvarlig behandling af dyr tenderende vanrøgt. Vurderingen begrundes med at hesten har været udsat for en betydelig grad af angst, lidelse og varigt mén.”

Rådet skal udtale:

Vedrørende de to hunde i stalden.

Spørgsmål 1:

Hvis det lægges til grund, at 2 hunde, uanset race eller alder, er blevet holdt i en stald, som anført ovenfor, er det da Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse, at de er blevet holdt og passet, som de burde?

Svar ad 1:

Det fremgår af sagsakterne, at hundene kunne løbe frit i stalden, herunder på et foderbord, hvor der var glasskår med risiko for at komme til skade. Lægges dette til grund, finder Rådet ikke, at de 2 hunde er holdt og passet som de burde, samt at arealerne hvorpå de har opholdt sig var indrettet på en sådan måde, at hundenes behov blev tilgodeset.

Spørgsmål 2:

Hvis det lægges til grund, at hundene er blevet holdt og passet som ovenfor anført, og som det er beskrevet i anmeldelsen, er der da efter Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse tale om uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller eventuel mishandling af dyr.

Svar ad 2:

Lægges svar ad 1 til grund, finder Rådet at hundene herved har været udsat for en betydelig grad af væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor hundene har været holdt har ikke været indrettet på en måde, der har sikret dyrenes behov.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra Det Veterinære Sundhedsråd side?

Svar ad 3:

Nej.

Vedrørende den døde hest i stalden.

Spørgsmål 1:

Hvis det lægges til grund, at en hest er blevet holdt og passet som ovenfor anført, er det da Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse, at hesten er blevet holdt og passet, som den burde?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens skrivelse af 4. maj 2015, at hesten, som var død knap en uge før inspektionen, lå i en boks, hvor der var tørt leje bestående af spåner/jord. Hesten var ikke, grundet lave temperaturer, gået i forrådnelse. ”Hesten er tydelig afmagret, grænsende til kakektisk (ekstrem afmagret, der findes ingen fedt og muskulaturen er svundet ind). Der er tydeligt fremtrædende ribben, hoftehjørner og skrap ryg (foto 2).

Der er ingen mærkbare fedtdepoter, og der ses tydelig muskelatrofi (svind af muskelvæv) af blandt andet lårmuskulaturen (foto 4)”.

Lægges ovennævnte samt fremsendte foto til grund, finder Rådet, at hesten ikke er blevet holdt og passet som den burde.

Spørgsmål 2:

Hvis en hest, der i øvrigt er sund og rask og i normal huld, rammes af sygdom, er det da Det Veterinære Sundhedsråd opfattelse, at den vil kunne tabe så meget i vægt, at den kommer til at se ud som den døde hest i denne sag?

Svar ad 2:

Rådet finder det muligt, men stærkt kritisabelt, at hesten er i en tilstand som den i svar ad 1 beskrevne. Rådet finder, at der for længst burde have været blevet taget hånd om hestens situation, enten ved at den blev tilset af en dyrlæge, behandlet eller ved at blive aflivet.

Spørgsmål 3:

Hvis en hests tilstand er som beskrevet ovenfor, burde den ansvarlige så på et tidligere tidspunkt, mens hesten stadigvæk var i live, have isoleret den og iværksætte pleje, og hvis der var tale om en alvorlig lidelse, eller hvis hesten ikke hurtigt blev bedre, straks have tilkaldt en dyrlæge?

Svar ad 3:

Ja. Se svar ad 2.

Spørgsmål 4:

Burde hestens tilstand, mens den stadigvæk var i live, have været afhjulpet på et tidligere tidspunkt evt. ved aflivning?

Svar ad 4:

Se svar ad 3.

Spørgsmål 5:

Hvis det lægges til grund, at en hest er blevet holdt og passet som ovenfor anført, og som det er beskrevet i anmeldelsen, er der da efter Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse tale om uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller eventuel mishandling af dyr.

Svar ad 5:

Rådet finder, at hesten ved at være bragt i en tilstand som den beskrevet i svar ad 1 samt ved, at der ikke for længst er taget hånd om hestens situation, har været udsat for mindst høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder at hesten herved har været udsat for mindst groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Såfremt hesten er død som følge af sult og tørst, finder Rådet, at den har været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Hesten har herved været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 6:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra Det Veterinære Sundhedsråd side?

Svar ad 6:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 8.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.